

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 41/04-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. februára 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. J. T., bytom B., zastúpeného advokátkou JUDr. A. D., B., ktorou namieta porušenie svojho práva domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva vyjadriť sa k vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky rozhodnutiami Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 1 Er 2023/2002, EX 231/2002 a sp. zn. 1 Er 2283/2002, EX 1283/2002, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. J. T. odmieta pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I .

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. januára 2003 doručená sťažnosť Ing. J. T., bytom B., (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. A. D., B., ktorou namieta porušenie svojho práva domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde podľa čl. 46 ods. 1

Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva vyjadriť sa k vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy rozhodnutiami Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 1 Er 2023/2002, EX 231/2002 a sp. zn. 1 Er 2283/2002, EX 1283/2002. Sťažovateľ mal v konaní sp. zn. 1 Er 2023/2002, EX 231/2002 postavenie účastníka exekučného konania (oprávneného).

Dňa 6. septembra 2002 vydal okresný súd pod č. 5101011568 poverenie na výkon exekúcie pre súdneho exekútora JUDr. M. T., B. Exekúcia je vedená na okresnom súde pod sp. zn. 1 Er 2023/2002, EX 231/2002. Exekučné konanie sa začalo 26. augusta 2002, keď bol návrh sťažovateľa na vykonanie exekúcie doručený JUDr. M. T. Exekučným titulom bol platobný rozkaz Krajského súdu v Bratislave z 28. septembra 2001 sp. zn. 59 Rob 567/01.

Dňa 7. októbra 2002 vydal okresný súd pod č. 5101011829 poverenie na vykonanie exekúcie pre súdneho exekútora Dr. Ľ. P., Š. Exekúcia je vedená na okresnom súde pod sp. zn. 1 Er 2283/2002, EX 1283/2002. Exekučné konanie sa začalo 26. septembra 2002, keď bol súdnemu exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie od oprávneného spoločnosti M-factoring, s. r. o., Sreznovského 4, Bratislava. Exekučným titulom bola notárska zápisnica sp. zn. Nz 376/2002 z 13. septembra 2002.

Povinným bola v oboch exekučných konaniach Hasičská poisťovňa, a. s., Radlinského 6, Bratislava, a predmetom dražby bol spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnosti vo výške 5565/10000. Išlo o stavbu nachádzajúcu sa v k. ú. Bratislava - Staré Mesto, súpisné číslo 2791, postavenej na pozemku parcelné číslo 8232. Spoluvlastníkom predmetnej nehnuteľnosti v podiele 4435/10000 je hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava (ďalej len „spoluvlastník“).

Dňa 25. septembra 2002 vydal exekútor JUDr. T. upovedomenie o začatí exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke a predajom spoluvlastníckeho podielu povinného a 23. októbra 2002 vydal exekučný príkaz na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľnosti, taktiež zabezpečil znalecké ocenenie nehnuteľnosti. Dňa 25. októbra 2002 vydal

upovedomenie o začatí exekúcie zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnosti, v ten istý deň vydal exekučný príkaz na zriadenie exekučného záložného práva.

Podaním z 28. októbra 2002 oznámil exekútor JUDr. T. exekútorovi Dr. P. a okresnému súdu, že nehnuteľnosť je predmetom ním vedenej, skôr začatej exekúcie.

Dňa 29. októbra 2002 vydal súdny exekútor Dr. P. dražobnú vyhlášku a určil termín dražby na 29. november 2002 o 7.00 h v sídle jeho Exekútorského úradu v Šali.

Dňa 13. novembra 2002 vydal súdny exekútor JUDr. T. dražobnú vyhlášku a určil termín dražby na 16. december 2002 o 13.00 h v sídle jeho Exekútorského úradu v Bratislave.

Dňa 28. novembra 2002 spoluvlastník draženej nehnuteľnosti v súlade s § 166 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len "Exekučný poriadok") zložil šekom na účet súdneho exekútora JUDr. T. sumu 7 279 000 Sk ako najnižšie dražobné podanie, a tým zabránil dražbe. JUDr. T. podal v ten istý deň návrh na schválenie nadobudnutia spoluvlastníckeho podielu súdom.

Dňa 29. novembra 2002 sa v sídle Exekútorského úradu Dr. P. v Šali uskutočnila dražba predmetnej nehnuteľnosti, a to napriek skutočnosti, že spoluvlastník využil svoje predkupné právo na dražený spoluvlastnícky podiel v inej exekúcii. Exekútor udelil príklep spoločnosti UNISES, s. r. o.

Sťažovateľ sa dražby u Dr. P. nezúčastnil. Dňa 2. decembra 2002 podal námietky proti udeleniu príklepu v tejto dražbe. Namietal, že mu nebola doručená dražobná vyhláška, znalecký posudok, exekučný príkaz a upovedomenie o začatí exekúcie, hoci mu ako záložnému veriteľovi tieto listiny mali byť doručené, že tieto listiny neboli doručené ani

iným oprávneným subjektom podľa Exekučného poriadku, namietal aj neprijateľný čas a miesto dražby.

Okresný súd vydal 18. decembra 2002 uznesenie sp. zn. 1 Er 2023/2002, EX 231/2002, ktorým neschválil nadobudnutie spoluvlastníckeho podielu na draženej nehnuteľnosti spoluvlastníkovi s odôvodnením, že súdny exekútor JUDr. M. T. nedodrжал procesný postup pri zriaďovaní exekučného záložného práva. Argumentoval tým, že upovedomenie o začatí exekúcie zriadením exekučného záložného práva a exekučný príkaz boli vydané bez vyčkania 14-dňovej lehoty na podanie námietok. Okresný súd na zistenie tejto skutočnosti vykonal dôkaz listinou, a to tým, že sa oboznámil s citovanými príkazmi.

Dňa 20. decembra 2002 vydal okresný súd uznesenie sp. zn. 1 Er 2283/2002, EX 1283/2002, ktorým zamietol námietky sťažovateľa a schválil udelenie príklepu spoločnosti UNISES, s. r. o. V jeho odôvodnení uviedol, že znaleckým posudkom z 28. októbra 2002 bola určená cena draženej nehnuteľnosti na 8 787 135 Sk. Dražobná vyhláška obsahujúca náležitosti uvedené v § 140 ods. 2 Exekučného poriadku bola doručená všetkým osobám a orgánom podľa § 141 ods. 1 tohto zákona. Jediný subjekt, ktorý neuplatnil pohľadávku v exekučnom konaní, bol exekútor JUDr. T., ktorý iba listom z 28. októbra 2002 oznámil Dr. P., že spoluvlastnícky podiel je predmetom aj ním vykonávanej exekúcie. Spoluvlastník vedel o mieste a termíne dražby u exekútora Dr. P., ale do začiatku dražby nezložil sumu vo výške podielu v hotovosti ani šekom. Dopustil sa pochybenia sám, keď si predkupné právo neuplatnil.

Podľa argumentácie sťažovateľa k porušeniu práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy došlo uznesením okresného súdu z 18. decembra 2002 sp. zn. 1 Er 2023/2002, EX 231/2002, a to tým, že súd rozhodoval na základe ustanovenia Exekučného poriadku, ktoré bolo s účinnosťou od 1. februára 2002 zrušené. Taktiež k porušeniu tohto ústavou zaručeného práva došlo podľa názoru sťažovateľa aj tým, že okresný súd uznesením z 20. decembra 2002 sp. zn. 1 Er 2283/2002, EX 1283/2002 zamietol námietky sťažovateľa a pritom sa v odôvodnení svojho rozhodnutia o niektorých vôbec nez zmienil a neuviedol, čo ho viedlo k takému rozhodnutiu. Obidvoma citovanými uzneseniami bolo porušené

uvedené právo tým, že súd znemožnil vykonať exekúciu na návrh sťažovateľa ako oprávneného predajom nehnuteľnosti povinného, a tým uspokojiť jeho oprávnenú pohľadávku.

K porušeniu práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy došlo podľa sťažovateľa v konaniach, ktoré predchádzali vydaniu obidvoch citovaných uznesení okresného súdu. Súd vykonával dokazovanie bez nariadenia pojednávania a účastníkom neumožnil vyjadriť sa k vykonaným dôkazom.

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd

- deklaroval, že uzneseniami okresného súdu z 18. decembra 2002 sp. zn. 1 Er 2023/2002, EX 231/2002 a z 20. decembra 2002 sp. zn. 1 Er 2283/2002, EX 1283/2002 bolo porušené právo sťažovateľa domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právo vyjadriť sa k vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy,

- zrušil uznesenia okresného súdu z 18. decembra 2002 sp. zn. 1 Er 2023/2002, EX 231/2002 a z 20. decembra 2002 sp. zn. 1 Er 2283/2002, EX 1283/2002 a veci vrátil okresnému súde na ďalšie konanie a rozhodnutie,

- uložil okresnému súde uhradiť sťažovateľovi nemajetkovú ujmu vo výške 100 000 Sk do 15 dní od doručenia tohto rozhodnutia.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 a 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažovateľ namieta, že okresný súd uznesením z 18. decembra 2002 sp. zn. 1 Er 2023/2002, EX 231/2002 a uznesením z 20. decembra 2002 sp. zn. 1 Er 2283/2002, EX 1283/2002 porušil jeho základné právo podľa čl. 46 ods. 1, a čl. 48 ods. 2 ústavy.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zobral do úvahy dôležitú skutočnosť, že vyššie uvedený postup a rozhodnutia okresného súdu v obidvoch exekučných konaniach (teda aj konanie a rozhodnutie, v ktorom ako oprávnený v exekúcii vystupuje sťažovateľ) boli na základe návrhu spoluvlastníka draženej nehnuteľnosti z 3. februára 2003 napadnuté mimoriadnym dovolaním generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) sp. zn. VI/1 Pz 73/03 z 29. decembra 2003 (ďalej len „mimoriadne dovolanie“).

Ústavný súd už rozhodol, že mimoriadne opravné prostriedky, ktoré sťažovateľ nemôže uplatniť osobne, nie je pred podaním sťažnosti ústavnému súdu potrebné vyčerpať, keďže ich nemožno považovať za účinné právne prostriedky nápravy priamo dostupné sťažovateľovi (I. ÚS 37/96). V prípade, že podnet príslušnému orgánu na podanie mimoriadneho opravného prostriedku je podaný a tento orgán mimoriadny opravný prostriedok aj skutočne podá, ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti skúma,

či takýto prostriedok možno považovať za účinný právny prostriedok nápravy tých základných práv alebo slobôd, s namietaným porušením ktorých sa sťažovateľ svojou sťažnosťou obrátil na ústavný súd.

Ústavný súd v tejto súvislosti už rozhodol, že „Mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora možno (vzhľadom na kasačné účinky rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o ňom) považovať za účinný právny prostriedok nápravy toho základného práva alebo slobody, s namietaným porušením ktorých sa sťažovateľ obrátil na Ústavný súd Slovenskej republiky“ (II. ÚS 42/01).

Ústavný súd taktiež judikoval: „Ak o závažných procesných pochybeniach, ktorými sa porušujú aj niektoré zo základných práv alebo slobôd, je oprávnený a povinný rozhodnúť všeobecný súd na základe riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov upravených v príslušnom procesnom poriadku, je právomoc Ústavného súdu Slovenskej republiky pred ich vyčerpaním vylúčená“ (IV. ÚS 10/02).

Keďže samotné oprávnenie na podanie mimoriadneho dovolania nemá charakter práva, ktorému je poskytovaná ústavnoprávna ochrana (napr. II. ÚS 42/01, I. ÚS 19/01), ústavný súd musel zisťovať, či generálny prokurátor podá alebo nepodá vo veci mimoriadne dovolanie. Generálny prokurátor v exekučnej veci oprávneného Ing. J. T. proti povinnému Hasičskej poisťovni, a. s., Bratislava o vymoženie uloženej povinnosti a schválenie nadobudnutia spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnosti vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 1 Er 2023/2002, Ex 231/2002 podal 29. decembra 2003 mimoriadne dovolanie proti uzneseniu okresného súdu z 18. decembra 2002 sp. zn. 1 Er 2023/2002, EX 1283/2002. Podľa oznámenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 2. februára 2004 označené veci sú predmetom dovolacieho konania vedeného na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. M Cdo 46/03 a M Cdo 47/03.

Keďže v okolnostiach prípadu o podanom mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora v predmetnej veci sťažovateľa už koná a rozhodne Najvyšší súd Slovenskej

republiky, bolo potrebné sťažnosť sťažovateľa odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci ústavného súdu na jej prerokovanie.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. februára 2004